

Ptáčátko na dlani

Malému děvčátku svět náruč otvírá,
ale ta mateřská před ním se zavírá,
slzy se koulejí, zastavit nejde je,
křik v hrdle zaniká, ta bolest strašná je.

Srdíčko bije jí jako zvon na poplach,
ta ruka bezcitná, nahání jí jen strach,
rány má po těle a jizvy na duši,
kdo tomu děvčátku, kdo bolest utiší.

Kdo bolest utiší a rány pofouká,
máma to nebude, ta jenom otlouká,
pomozte lidé vy, ruku jí podejte,
týrat a sužovat dále ji nedejte.

Vždyť také právo má, na štěstí, na lásku,
vždyť je tak křehoučká, podobná ptáčátku,
v dlani ji zahřejte a bolest utište,
ať opět směje se, z života těší se.